

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO IM. JERZEGO KUKUCZKI W KATOWICACH										
WYDZIAŁ FIZJOTERAPII										
KIERUNEK: FIZJOTERAPIA										
PROFIL KSZTAŁCENIA: OGÓLNOAKADEMICKI										
Moduł	NIE DOTYCZY									
Przedmiot	DIAGNOSTYKA RÓŻNICOWA W DYSFUNKCJI NARZĄDU RUCHU									
Rodzaj przedmiotu	Do swobodnego wyboru									
Koordinator przedmiotu	mgr Agnieszka Polaczek									
Treści programowe przedmiotu oparte na dorobku naukowym pracowników AWF w Katowicach										Nie
GRUPA ZAJĘĆ	O. Autorska oferta uczelni									
Liczba godzi w poszczególnych semestrach i punkty ECTS	I ROK		II ROK		III ROK		IV ROK		V ROK	
	sem. 1	sem. 2	sem. 3	sem. 4	sem. 5	sem. 6	sem. 7	sem. 8	sem. 9	sem. 10
Wykład (godz./ECTS)										
Ćwiczenia (godz./ECTS)								25/1		
Praca własna (godz./ECTS)								25/1		
OCENA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	Zaliczenie na OCENĘ.									
CELE PRZEDMIOTU	C1. Zapoznanie studentów z problematyką diagnostyki różnicowej w pracy fizjoterapeuty. C2. Przygotowanie studentów do planowania oraz porządkowania rozpoznania diagnostycznego w warunkach pracy fizjoterapeuty. C3. Zapoznanie studentów z głównymi czerwonymi oraz żółtymi flagami wybranych schorzeń.									
EFEKTY UCZENIA SIĘ										
Wiedza – efekty wymienione w standardach	Student wie, zna i rozumie: D.W1. etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii; D.W2. zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najczęstszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii, neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii; D.W3. etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg najczęstszych chorób w zakresie: kardiologii i kardiochirurgii, pulmonologii, chirurgii, ginekologii i położnictwa, geriatry, psychiatry, intensywnej terapii, onkologii i medycyny paliatywnej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii; D.W6. ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego, neurologicznego, ortopedycznego i geriatrycznego.									
Wiedza – efekty nie wymienione w standardach										
Umiejętności – efekty wymienione w standardach	W zakresie umiejętności absolwent potrafi: D.U1. przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki; D.U2. przeprowadzić analizę biomechaniczną z zakresu prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w dysfunkcjach układu ruchu; D.U3. dokonać oceny stanu układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe), przeprowadzić analizę chodu oraz zinterpretować uzyskane wyniki.									
Umiejętności – efekty nie wymienione w standardach										
Kompetencje społeczne	KS1. Student jest świadom oraz przestrzega praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.									
WARUNKI WSTĘPNE	1. Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu anatomii narządu ruchu. 2. Posiadanie podstawowych umiejętności z zakresu diagnostyki funkcjonalnej narządu ruchu. 3. Znajomość zasad, mechanizmów działania oraz umiejętność zastosowania środków, form i metod terapeutycznych poznanych w dotychczasowym procesie kształcenia.									
TEMATYKA PRZEDMIOTU										
ĆWICZENIA 1-2. Wprowadzenie do tematyki przedmiotu. Omówienie zasad kształcenia oraz zaliczenia końcowego. Przedstawienie zasad realizacji pracy własnej. Podstawy przeprowadzania wywiadu. 3. Dysfunkcje stawu ramiennego. Diagnostyka funkcjonalna, patomechanika przykładowych schorzeń oraz diagnostyka obrazowa obszaru. 4. Dysfunkcje stawu łokciowego oraz nadgarstka. Diagnostyka funkcjonalna, patomechanika przykładowych schorzeń oraz diagnostyka obrazowa obszaru.										

5-6. Dysfunkcje stawu biodrowego. Diagnostyka funkcjonalna, patomechanika przykładowych schorzeń oraz diagnostyka obrazowa obszaru.	
7-8. Dysfunkcje stawu kolanowego. Diagnostyka funkcjonalna, patomechanika przykładowych schorzeń oraz diagnostyka obrazowa obszaru.	
9. Staw skokowy oraz stopa. Diagnostyka funkcjonalna, patomechanika przykładowych schorzeń oraz diagnostyka obrazowa obszaru.	
10-11. Staw krzyżowo biodrowy oraz kręgosłup lędźwiowy. Diagnostyka funkcjonalna, patomechanika przykładowych schorzeń oraz diagnostyka obrazowa obszaru.	
12. Diagnostyka różnicowa ostrych epizodów bólowych kręgosłupa, dysfunkcji trzewnych. Przypadki kliniczne postępowania fizjoterapeutycznego.	
13. Zaliczenie.	
PRACA WŁASNA	
1. Przygotowanie do zajęć – zapoznanie się z zaproponowaną literaturą w zakresie tematyki ćwiczeń.	
2. Dokonanie przeglądu literatury na temat skuteczności poszczególnych środków diagnostycznych w omawianych dysfunkcjach.	
3. Przygotowanie do zaliczenia.	
LITERATURA PODSTAWOWA (* - numer z gwiazdką oznacza dzieło pracownika AWF w Katowicach)	
1. Goodman Cavallaro C.: Diagnostyka różnicowa dla fizjoterapeutów. DB Publishing 2019.	
2. Kokot F., Januszewicz W. : Interna (1-3). PZWL 2006.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA (* - numer z gwiazdką oznacza dzieło pracownika AWF w Katowicach)	
WYBRANE PUBLIKACJE NAUKOWE PRACOWNIKÓW AWF W KATOWICACH DOTYCZĄCE TEMATYKI PRZEDMIOTU	
METODY NAUCZANIA	1. Dyskusja 2. Prezentacja multimedialna 3. Pokaz praktyczny 4. Wykład teoretyczny
POMOCE NAUKOWE	1. Rzutnik multimedialny 2. Atlas anatomii 3. Modele anatomiczne
PROJEKTY	
METODY ZALICZENIA	ĆWICZENIA 1. Test jednokrotnego wyboru na ocenę. 2. Obserwacja umiejętności praktycznych PRACA WŁASNA 1. Przygotowanie analizy wybranego artykułu oceniającego skuteczność określonych metod diagnostycznych w jednej z dysfunkcji omawianej podczas zajęć.
KRYTERIA OCENY EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	Domyślna wartość gotowa do skopiowania: 2,0 – student nie osiągnął wymaganych efektów uczenia się (punktacja poniżej 50%) 3,0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dostatecznym (51 do 60% ) 3,5 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dostatecznym plus (61 do 70%) 4,0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dobrym (71 do 80%) 4,5 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dobrym plus (81 do 90%) 5,0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu bardzo dobrym (91 do 100%)